

“ O (BU) BİR ŞAKA DEĞİLDİR”

Bu dünyada dış görünüşümüze çok önem veririz. Bir yere veya bir kuruma elimizde çanta, takım elbise, kravat sinekkaydı tıraşla gittiğimizde göreceğimiz itibarla, kravatsız, tıraşsız, göze çarpmayan bir kıyafetle gittiğimizde nasıl karşılanacağımızı sanırım anlatmaya gerek yok.

Şark klasiklerinden bostan veya gülistanda okumuştum. Patronun çalıştırdığı işçilerinden gözü açık biri, patronun yemeğini afiyetle yer. Patron acıkıp yemeğini yemek istediğinde bakar ki yemekten eser kalmamış. Kimin yediğini sorduğunda, gözü açık işçi, içlerinde en gariban, saf ve sessiz bir içinin üzerine atar. İşçi ise yemin billâh ederek yemediğini söyler. Bunun üzerine açlıktan gözü kızaran patron eline aldığı bir kırbaçla işçileri dövmeye başlar, işçiler kaçar o, kovalar, o kadar koşmuşlar ki neticede patronun yemeğini yiyen açıkgozlu işçi koşmaktan mütevellit içi dışına çıkar, midesi bulanır ve affedersiniz yediği yemeği kusar, böylelikle gerçek ortaya çıkar, yemeği kimin yediği belli olur. Patron da bu işçiyi kulağından tuttuğu gibi işten atar.

Tarık Suresinin 9 ve 14.Ayetlerinde Rabbimiz: “ **Ogün bütün sırlar açığa çıkartılır. O (bu) bir şaka değildir**” buyruluyor. Yıllarım toplumun en temiz kesimi olan gençlerle geçti. Yalan söylemeyi bir türlü beceremezler. Söylerken ellerinin titreyişinden, yüzünün kızarmasından hemen belli olur. Yalanı ortaya çıktığında da yüzü daha çok kızarır ve boynu bükülür özür dilerler.

Büyüklere gelince yani bizlerin öyle büyük suçlarımız vardır ki kendimizden başka kimseye söyleyemeyiz. Günahlarımızı, kusurlarımızı saklamada küçüklere göre daha mahiriz. Günahlarımızı kimseye söylemeyiz. Onların ortaya dökülmemesi için azami hassasiyeti gösteririz. Çünkü söylersek, açığa dökülürse insanlar arasında yaşamayız. Hatta kendi çoluk çocuğumuzun bile yüzüne bile bakamaz hale geliriz. Özer Şenay'ın çok güzel bir türküsü var:

Diyardan diyara bir yol/ Sor beni yârim yârim

Bul beni yârim yârim/ Gör beni yârim yârim

Sen kalem ol ben kâğıt/ Yaz beni yârim yârim

Çiz beni yârim yârim/ Çöz beni yârim yârim

Türküde sözü edildiği gibi birbirimizin dış görünüşünü çözüp, okuyup da elimize kalemi alıp sevdiklerimizi kâğıda döktüğümüz gibi içimizi de okuyup, çözüp kalemle kâğıda dökseydik acaba durumumuz ne olurdu? Sanırım birbirimizin yüzüne bakamaz hale gelirdik.

Cenab-ı Hak öyle güzel yaratmış ki bizi, iç dünyamızı, birbirimize karşı ne düşündüğümüzü, birbirimize karşı gönlümüzden ne geçirdiğimizi bilemiyoruz. Yada bunun bir tersini düşünün elbisemizin markasını, modelini, üzerimizdeki takıları, saç ve sakalımızın şeklini gördüğümüz gibi bir de iç dünyamızı görebildiğimizi düşünün. Karşınızdaki insana bakıyorsunuz içinizden bir şeyler geçiyor, o bunu görüyor, o da size bakıyor, onun sizin hakkınızda içinden geçirdiklerini siz görüyorsunuz. Düşünün bakalım nasıl bir durum ortaya çıkar. İnsanlarla değil, aynı yastığa baş koyduğu eşi ve çocuklarıyla dahi bir arada yaşayamazlar.

Allah bizi öyle sanatkârane yaratmış ki günahlarımız ne kadar çok olursa olsun, O “ **SETTAR (ayıp örten)** ” olan Allah, öylesine ince ve gözümüzle görülemeyecek bir sır perdesi çekmiş ki Allah’tan, bir de kendimizden başka kimse bilmiyor sırlarımızı ve günahlarımızı. Allah, bu dünyada birbirimiz hakkındaki düşüncelerimizi, içimizden geçirdiklerimizi birbirimize göstermiyor. Çünkü O, dünyada kullarının ayıplarını örtendir. Ama bunun bir şaka olmadığını kıyamet gününde ise ortaya çıkacağını söylüyor. **İşte o zaman kişi anasından, babasından, kardeşinden, eşinden, çocuklarından kaçacaktır**, diyor. Öyle ise bu dünyada iken utanacak işler yapmayalım. Dışımıza gösterdiğimiz özeni ve titizliği içimize de gösterelim. İçimizi hasetlikten, kibirden ve günahlardan temizleyelim. Bu dünyada kudrete, servete, şöhrete, silaha dayanan insanlarla, bunlardan yoksun gariban insanların öbür dünyada güç bakımında birbirinden farkı olmayacak. Hatta bu dünyada bunlara sahip olan insanlarla, sahip olmayan insanların da sorumluluğu, hesabı, kitabı bir olmayacak. Onun için dünyada iken bize verilen nimetlerin kıymetini bilelim. Birbirimizi ne içimizden, ne de dışımızdan küçümsemeyelim. Çünkü sahip olduğumuz nimetlerin büyüğü nispetinde hesabımız da büyük olacak. Yazımı Yüce peygamberimizin bir mübarek sözüyle noktalayayım.

- 1- İhtiyarlık gelmeden, gençliğin,
- 2- Hastalık gelmeden, sıhhatin
- 3- Fakirlik gelmeden, zenginliğin

- 4- Ölüm gelmeden, hayatın,
- 5- Meşgul olmadan boş vaktin kıymetini bilin.

Ben de servet, kudret, şöhret, rütbe sahibi insanlara âcizane tavsiyem. Çöplüklerden rızkını toplayan kardeşlerimizle aranızda organ bakımından en ufak bir eşitsizlik yoktur. Sahip olduğunuz imkânlar Allah vergisidir. Bu imkânlar birbirimizi içimizden ve dışımızdan küçük görmeye, horlamaya sevk etmesin. Onlara en iyi hizmeti sunmaya sevketsin.

Bu vesile ile kutlu doğum haftanızı kutlar, Cenab-ı Hak hepimizi o yüce peygambere dost olmayı, ona layık ümmet olmayı hepimize nasip etsin.

Not: Köşe yazarımız Kadir Keskin yüksek güvenlikli Ankara- Sincan 2 nolu L TİPİ yüksek güvenlikli cezaevinde mahkumlarla beraberdi.